După toate regulile artei

On Iulie 13, 2010

Pentru a-i putea controla pe oameni trebuie să-i scoți din context și să le oferi o altă orientare.

În urma neașteptatei morți a regelui Hamlet, regina Danemarcei, Gertruda, s-a măritat cu Claudius, fratele răposatului ei soț. Această faptă ciudată i-a trezit tânărului prinț Hamlet anumite bănuieli – că în chip tainic Claudius i-ar fi făcut de petrecanie tatălui său.

Aflând într-o zi cum că o nălucă – semănând leit cu regele mort, tatăl lui - își făcuse apariția pe una din terasele din fața palatului, Hamlet a hotărât să facă el însuși de strajă în noaptea aceea cu oștenii, ca să poată avea un prilej de a o vedea.

Când se înnoptă, lui Hamlet i se arătă stafia tatălui său, care îi mărturisi în ce chip mișelesc fusese ucis tocmai de fratele lui, Claudius (unchiul lui Hamlet), pe care de altfel și el îl bănuia de mult. Tânărul prinț îi făgădui bietei năluci că nu-și va găsi liniștea până ce nu va răzbuna această crimă. Gândul răzbunării începu să-l frământe tot mai mult pe Hamlet, care însă nu știa în ce chip să-și împlinească făgăduința.

Masca suferinței. Niciun simțământ nu-i mai putea urni din loc lui Hamlet convingerea fermă că tatăl său a fost ucis. S-a legat atunci în fața fantomei să-și respecte promisiunea – deci, cu dreptate sau fără dreptate, se va răzbuna. Dar cum? Căci ca să învinuiești pe cineva de crimă, trebuie să ai dovezi foarte clare și solide.

Leadership: Faptele considerate ca posibile motive de răzbunare sau ca posibile reacții la nedreptate își au sfera de incidență restrânsă la faptele ce intră în conținutul noțiunii de "fond de rezervă"?

Pentru ca nimeni să nu-i afle taina cea mai adâncă din suflet, ca să îndepărteze orice fel de bănuieli, prințul a luat hotărârea ciudată de a se preface pe de-a-ntregul zănatic. Fiind înzestrat cu un talent actoricesc deosebit, el și-a jucat cu atâta măiestrie rolul de nebun, încât și regele și regina, și ceilalți curteni se lăsară amăgiți. Şi, lăsând să se creadă că adevărata pricină a smintelii sale era dragostea față de iubita lui, Ofelia, Hamlet a întredeschis, încetișor, o ușă tainică pentru a se strecura pe nevăzute prin hățișul de „spini” al lui Claudius, care începuse să-l suspecteze de aflarea adevărului.

Nu ești artist dacă nu îți rămâne vreo iluzie. În acest timp, sosi la curte o trupă de actori, cu care altădată Hamlet petrecuse ceasuri plăcute. Ca să nu existe vreun dubiu că într-adevăr Claudius, unchiul său, era responsabil de moartea tatălui său, tânărul prinț hotărî numaidecât ca trupa de actori să joace în fața unchiului său o piesă, ceva asemănător cu uciderea tatălui său. Regele nu știa ce capcană i se pregătea.

Piesa s-a jucat chiar după scenariul conceput de Hamlet privind uciderea tatălui său. Regele Claudius, păli atunci când avu loc scena otrăvirii, îi fu zdruncinată atât de tare conștiința încât nu a mai fost în stare să asiste la restul piesei. Prefăcându-se că se simte rău, sau poate chiar fiindu-i rău cu adevărat, părăsi sala brusc, îndreptându-se spre încăperile sale. Abia în acel moment, Hamlet a fost pe deplin încredințat că vorbele stafiei tatălui său erau adevărate. Claudius era criminalul.

Fondul de rezervă este metoda cea mai ascunsă de distribuire centralizată a resurselor tale de

forță interioară, know-how și statornicie, ce vine către nevoia de a te simți capabil să înfrunți totul, faptul că tu contezi pentru o răsturnare de situație, permițând o diagnosticare a rentabilității investiției tale în latura ta creativă și ingenioasă.

Leadership: Intrarea ta într-un joc al contrastelor îți dezvoltă facultatea virtuții de a deveni altcineva?

În anumite situații liderul, în strânsă legătură cu ceea ce se întâmplă în jurul lui, ar putea fi catalogat în mod paradoxal drept un "descoperitor de erori" (erori răspândite ca adevăruri în medii variate de interacțiune cu ceilalți oameni), dacă nu-și neglijează obligațiile asumate prin filtru emoțional-rațional.

Un asemenea lider poate arăta, prin descoperirea raporturilor dintre puterea și relevanța deținută de oameni, cultivând un nou de tip de morală (care recunoaște norme valabile întotdeauna și pentru toți, fără nicio excepție, oferind concluzia întâmplărilor și învățămintele desprinse din ele) că dincolo de realitatea aparentă există o realitate pe care ne-am încăpățânat să nu o vedem până acum.

Putem începe să o percepem mai clar, doar dacă sunt scoase la iveală "informații" secrete, aduse în prim plan de lider printr-o abordare de tipul prefăcătoriei: *"ascunde-ți intențiile și nivelul de competență* ."

Amploarea influenței tale este dată de rolul pe care îl joci singur într-un scurt metraj filmat într-un cadru de referință numit "prezența spiritului luminat" care te va însoți pe drumul pe care vei putea obține ușor și repede desăvârșirea în zona ta de control.

Contextul în care funcționează leadershipul nu trebuie să se transforme într-un atelier al înșelăciunilor, în care minciuna devine realitate, ci un experiment care merită să fie reluat până când obții niște răspunsuri clare. Adevărul unor decizii este că poți face un lucru mai puțin ortodox din niște motive bune. Accentele ciclului acesta de inovații, combinații, intrigi, multitudinii de tendințe, pregătire și intrare într-un joc al contrastelor, trecerea de la un plan la altul, conferă liderului facultatea incendiară a virtuții de a deveni altcineva, de a realiza cu măiestrie o nouă variantă a sa. O variantă îmbunătățită care are potențialul să facă diferența dintre percepție și realitate, dintre eroare și adevărul revelat.

Leadershipul se sprijină pe această premisă: că în orice circumstanță sunt întotdeauna trei variabile: liderul, oamenii și relația dintre ei care are principal promoter: adevărul, respectiv redarea lui.

Liderii care posedă total ceea ce se obișnuiește să se numească *sentimentul de respingere a falsității* , sunt dominați de tendința de a judeca încălcările regulilor, urmată de tendința de a judeca fiecare context în detaliu înainte de a lua cele mai inspirate decizii de viitor. Parcă ar fi înzestrați cu puterea de a pătrunde natura umană, până la o identificare cu implicațiile și fațetele ei multiple.

Leadership: În ce context îți poți dovedi superioritatea psihologiei tale instinctuale?

Prințul Hamlet și-a dovedit superioritatea psihologiei sale instinctuale nu atât prin jocul de teatru pe care l-a făcut, deopotrivă de îndrăzneț și iscusit, ci prin șiretlicul său, determinându-l pe unchiul său Claudius să se dea singur de gol. Interpretarea iscusită a trupei de actori a răscolit sufletele celor de la curtea regală, în mintea cărora a încolțit ideea că ar putea să fie reală prezentarea faptelor, respectiv că regele Claudius se făcea vinovat de această crimă.

Când un om începe să joace teatru, el are întotdeauna un motiv și un scop. Motivul prințului Hamlet a fost să răzbune moartea tatălui său, scopul lui fiind acela de a-l demasca pe criminal. Pentru asta el a fost nevoit să intre într-un joc cu o miză foarte mare, și să acționeze cu cea mai mare prudență. Forțele lui, stârnite de puternica lui dorință de răzbunare, s-au concentrat asupra pregătirii unei capcane sofisticate căreia criminalul să nu-i poată rezista. Iar cu cât se prefăcea mai mult, cu cat își juca mai bine rolul de nebun, prin purtările neobișnuite, cu atât mai ușor și mai repede a determinat prinderea în capcană a criminalului.

Hamlet și-a jucat rolul de nebun după toate regulile artei. Teatrul său s-a dovedit deosebit de bine realizat. Iar prin crearea unui curent de opinie favorabil lui și tatălui său, a deschis o nouă perspectivă asupra evenimentelor petrecute, contracarând efectul celora emise oficial.

Pentru a-i putea controla pe oameni, pentru a-i putea conduce în direcția aleasă de tine, trebuie să izbutești să înjghebezi mințile lor, să-i ții sub propria ta vrajă, trebuie să izbutești să le transmiți cu maximum de eficiență convingerile tale și să le influențezi gândirea. Trebuie să-i scoți din context și să le oferi o altă orientare, determinându-i să privească lucrurile dintr-o perspectivă mai cuprinzătoare.

Stăpânești arta aflării adevărului în virtutea condiției tale de "actor" care își dă seama de performanța sa abia după ce și-a acceptat rolul de protagonist sub influența hotărâtoare a deznodământului care încheie destinul său?

După toate regulile artei se pregătește regizarea unui spectacol de calitate. Se spune că numai jucând teatru afli adevărul. Adevărul este uneori greu de aflat, dar te poți apropia de el urmând căi ocolitoare. Atunci când însa simți că ți se pun bețe în roate, este bine să te folosești de șiretlicuri și de metode ingenioase pentru a-ți descoperi realii rivali, cât și realii aliați.

Source: https://neculaifantanaru.com/dupa-toate-regulile-artei.html